

N naš čas

25. maj 1973 • Leto IX., št. 13 (184) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

20 LET GORENJA

VELENJE, 19. maja (In) — Ob desetih so ustavili stroje v velikih halah tovarne gospodinjske opreme Gorenje. Delavke in delavci so odšli v praznično pripravljen prostor. Z njimi so bili tudi sodelavci iz organizacij združenega dela iz Subotice, Mute, Slovenj Gradca, Gornje Radgone in Šoštanj. Zgrnili so se pred tribuno, na kateri so stali nastopajoči — godbe na pihala, združeni pevski zbori, recitatorji in folkloristi.

Več kot 7 tisoč zbranih članov Gorenja je pristrčno pozdravilo številne goste, med katerimi so bili Franc Leskošek-Luka, predsednik centralnega komiteja ZKS France Popit, predsednik gospodarskega zbora republiške skupščine Tone Bole, v. d. predsednik slovenskih sindikatov Jože Globačnik, sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahraščnik, predsednik velenjske občine Nestl Žgank

ter predstavniki delovnih kolektivov in družbenopolitičnih organizacij iz Subotice, Mute ob Dravi, Slovenj Gradca, Gornje Radgone in občine Velenje. Vse je pozdravil predsednik delavskega sveta Jože Dolinar. Za njim je stopil na govorniški oder generalni direktor združenega podjetja Ivan Atelšek in govoril o dvajsetletnem razvoju. Začeli so 1. maja 1953 v vasi Gorenje pri Smartnem

ob Paki. Bilo je 11 ljudi, ki so ustvarili 85 tisoč dinarjev letnega dohodka. Lani pa je 5.634 zaposlenih že ustvarilo 1 milijardo 690 milijonov dinarjev. Generalni direktor Ivan Atelšek je še govoril o združevanju in dejal, da jih povezujejo skupni interesi in tehnološki procesi. (Njegov govor v celoti objavljamo na 3. strani.)

DALJE na 7. strani

NA PRSIH NAGELJNI V BARVI ZASTAVE DELAVSKEGA RAZREDA

V GORENJU JE BIL V SREDO POPOLDNE SKUPNI SESTANEK ORGANIZACIJE ZVEZE KOMUNISTOV TEGA KOLEKTIVA. V PRVEM — IZREDNO SLOVESNEM IN PRISRČNEM DELU JE OKROG DVESTO »STARIH« KOMUNISTOV SPREJELO V SVOJE VRSTE 228 MLADIH DELAVK IN DELAVCEV VEČINOMA IZ NEPOSREDNE PROIZVODNJE.

Beseđe mlad pa tokrat ne smemo pojmovati v njenem pravem pomenu. Označuje le nove komuniste, ne pa tudi mladega člana podjetja, saj je partijsko zavest sprejelo tudi veliko starejših delavcev. S tem so pokazali, da ni nikoli prepozno odločiti se za neko stvar,

da ni nikoli prepozno biti vzor drugim.

Novosprejetim komunistom, njihove prsi so krasili nageljni v barvi zastave delavskega razreda, je najprej čestital sekretar organizacije ZK Gorenje Janez Miklavčič ter jim izročil spominska knjižna darila.

Generalni direktor združenega podjetja Gorenje Ivan Atelšek je mladim komunistom dejal, da je danes ena izmed nalog komunistov v tovarni, da si prizadevajo, da bodo dosegli čim večjo ustvarjalnost.

DALJE na 7. strani

Predsednik republike Josip Broz Tito in Edvard Kardelj v razgovoru z Nestlom Žgankom ob obisku v Velenju, 27. aprila 1969

NAŠ TITO NIKOLI NE ODNEHA

Mladost, ki drugače tako hitro mineva in se počutimo stari, se zopet vrne v mesecu maju. Posebno na dan mladosti, ko se le-ta vsepovsod odraža; tako na ljudeh, na poljih, na travnikih, ki znova ozelenijo in se popestrijo z raznobarnimi cetovi.

Vendar mesec maj ni samo mesec ljubezni, veselja in mladosti. V tem mesecu, 25. maja na dan mladosti, praznujemo tudi rojstni dan našega maršala Tita. Tovariš Tito je danes dopolnil 81. leto starosti. On je postal legenda, simbol svobode in socializma in idol tisočih ljudi, ne samo v Jugoslaviji, temveč po vsem svetu. Mladina mu vsako leto izkaže svoje spoštovanje in ljubezen s predajo štafete mladosti, ki gre iz rok v roke po Jugoslaviji s pozdravi in čestitkami našemu dragemu voditelju.

Kdo se potem, če se tudi tovariš Tito s svojimi 81. leti počuti mlad, ne bi počutil tako kot on? Saj nas je veliko mlajših od njega, veliko takih, ki nismo doživeli toliko težkih stvari kot on, pa smo včasih, ne samo včasih, mnogokrat

bolj utrujeni kot tovariš Tito. On pa je neumoren! Dela, se dogovarja, potuje in želi mir, ne svoj mir, ampak mir vseh nas. Tudi tistih ljudi v Afriki. Vedno mir in pravičnost za tiste, ki se borijo za enakopravnost in boljše življenje. Mnogo je stvari, ki bi jih lahko povedali o našem maršalu, mnogo je ljudi, ki ga ne bodo nikoli pozabili.

Naš Tito nikoli ne odneha. Ni odnehal takrat, ko se je moral lačen in utrujen skupaj z ostalimi borci pomikati na maršu skozi noč in se umikati zasedam, ki so bile postavljene vsepovsod. Tudi ni odnehal takrat, ko je bila naša domovina porušena, ko je bilo treba zgraditi na novo tako domove kot celotni družbeni in politični sistem. In ne odneha sedaj, ko bi si lahko privoščil počitek in zasluženi mir. Se vedno se bori za nas in za tiste, ki nimajo svobode in enakopravnosti.

Zato mu iz srca voščimo za njegov 81. rojstni dan, za njegov dan mladosti in s tem dan mladosti vseh nas, ki imamo Tita radi in ga spoštujemo.

MESEC POCENI NAKUPA STANOVANJSKEGA POHIŠTVA

Od 3. maja do 2. junija 1973 nudi veleblagovnica NAMA Velenje

10-odstotni popust

v veleblagovnici
nama
Velenje

za nakup

**STANOVANJSKEGA
POHIŠTVA**

za gotovinsko plačilo in tudi na potrošniški kredit.

OPRAVILI STE VELIKO DELO

Drage tovarišice in tovariši! Najprej vam najiskrenejše čestitam za vaš delovni jubilej. V dvajsetih letih razvoja »Gorenja« ste opravili veliko delo, na katerega ste lahko ponosni, saj je vanj vgrajenega mnogo truda, nesebičnega požrtvovanja, samoodrekanja in znanja.

Vaš delovni uspeh je tudi uspeh skupnega združenega dela, se pravi, vseh delovnih ljudi naše dežele. Znali ste delati in gospodariti tako, da ste se uvrstili med največje, najmodernejše in najbolj uspešne gospodarske organizacije v Sloveniji in Jugoslaviji.

Dovolite, da ob tej priliki navežem misli na nekatere družbeno-politične probleme, s katerimi se ukvarjamo in bodo še dolgo angažirali naša razmišljanja in akcijo.

Smo sredi resničnih ne le formalnih prizadevanj, da bi uveljavili ustavna dopolnila. Politične parole o ustavnih spremembah o samoupravljanju vedno bolj zamenjujejo konkretni ukrepi. Vedno bolj se širi krog delovnih organizacij, ki bolj ali manj uspešno prevajajo ustavna določila v vsakdanjo rabo. Tu so že prvi otipljivi rezultati, katerih vrednost je toliko večja, če se spomnimo neposredne preteklosti, ko je grozila nevarnost, da se bo razbohotila protidelavska politika tistih, ki jim nadaljnji dosleden razvoj delavskega socialističnega samoupravljanja ni dišal. Bodi zaradi tega, ker so se zbal za svoj družbeni in materialni položaj, ki so si ga zagotovili sicer pod firmo samoupravljanja, čeprav so ga držali v svojih rokah, proč od delavcev, ali pa zaradi tega, ker so se zaradi oportunitizma zbal naporov, ki jih od nas vseh, od vsakega na svoj način, zahteva revolucionarna preobrazba naše družbe.

Praviloma so to ljudje, ki so si zase že ustvarili socializem, ob tem pa so pozabili na množico delovnih ljudi, ročnih in umskih delavcev, ki so še vedno v takih proizvodno-družbenih odnosih, v katerih ne razpolagajo s pogoji in sredstvi dela kot tudi ne z rezultati svojega dela. V takih odnosih pa so skrite klice oblasti posameznikov in skupin nad delavci, neenakopravni odnosi, privilegiji in neupravičene socialne razlike.

Tisti, ki so takorekoč še do včeraj branili delavce z demagogijo in jim vsemogoče obljubljali misleč, da jih bodo z obljubami uspeli vpreči v voz svojih ambicij in hotenj, ki je nevarno drsel na pota od delavcev družbeno odtujenega upravljanja, so se zaradi tega pokazali nesposobni, da povežejo in spodbude obstoječe materialne in družbene potencialne, da bodo kos objektivnim težavam in protislovjem, ki jih mora naša družba v svojem razvoju premagovati in odstranjevati. Se več, s svojim ravnanjem so celo zaostrovali nasprotja, vnašali v druž-

beno vzdušje nestrpnost, lažne dileme, netili sovražstvo in ustvarjali občutek brezizhodnosti.

Ostreje bomo reagirali če se bo kdo znova spozabil

O tem govorim ne zaradi tega, ker bi želel ob današnji svečanosti naravnati vaš pogled v našo neposredno preteklost od 21. seje predsedstva ZKJ do danes. Zelim le opozoriti na nekatere nauke, ki smo si jih v tem obdobju povečane re-

France Popit: »Znali ste delati in gospodariti tako, da ste se uvrstili med največje...«

volucionarne dejavnosti pridobili. To je potrebno zaradi tega, ker se še vedno najdejo nekateri, ki niso razumeli ali pa nočejo razumeti preteklih dogodkov v vsej njihovi resnosti in pomenu za nadaljnji revolucionarni delavski razvoj naše samoupravne družbe. So nekateri, ki se škodoželjno smehljajo in manejo roke ob težavah, ki jih moramo premagovati, pa naj gre za težave našega razvoja ali za težave, ki so posledica gospodarskega avturizma, profitorske zagnanosti in potrošniške demagogije, tistih, ki so koketirali z vsemi sloji naše družbe, razen s proizvodnimi delavci.

Z demagogijo so izrivali resnično delavsko politiko zato, da bi sebi kovali politični kapital predvsem med tistimi, ki so iz kakršnih koli sebičnih, pogosto kratkovidnih interesov, nerazpoloženi do delavske politike, ki jo vodi Zveza komunistov.

Z raznimi manevri so si uspeli ustvariti pomembna oporišča znotraj združenega dela in v institucijah naše družbene skupnosti.

In sedaj po 21. seji, ko se je pokazalo, da niso mogli obrniti kolo zgodovine, jim ne kaže drugega, da se vrnejo nazaj v politično podzemlje, se potuhnejo v upanju, da bo minila revolucionarna vna in razpoloženje in da bodo lahko ob prvih konkretnih težavah zopet dvignili glave. Zato moramo budno spremljati njihovo obnašanje. Niti za trenutek ne smemo dovoliti, da bi ovirali trdo delo, s katerim so se po 29. seji lotili pošteni, socialističnemu samoupravljanju vdani ljudje skupno s komunisti popravljati njihove napake.

Demokratsko in humano smo ravnali z njimi, čeprav

so bili nosilci nesamoupravnih družbenih tendenc. Izhajali smo iz stališča, da se je treba s tendencami in njihovimi nosilci, ki jih objektivno poraja naša družbena stvarnost, boriti z odpravljanjem vzrokov in s politično akcijo, ne pa z osebnim obračunavanjem. Čutili morajo, da delovni ljudje in zveza komunistov niso in ne morejo pozabiti škode, ki so jo napravili stvari delavskega razreda s svojim delovanjem. Vedeti morajo, da bomo ostreje reagirali, če bi se kdo ponovno spozabil.

Prav tako bomo zavrnil kot protirevolucionarne poizkuse tistih njihovih zagovornikov, ki bi želeli s ka-

kršnimi koli parolami zmanjšati ali zabrisati krivdo in jim vlivati upanje na povratek.

Kot sem že rekel, smo sredi resničnih, ne le formalnih prizadevanj, da se uveljavijo sprejeta ustavna dopolnila. Načelne razprave o pomenu ustavnih novosti vse bolj zamenjuje iskanje konkretnih ukrepov za njihovo uveljavitev v samoupravni praksi delovnih organizacij. Hkrati pa smo še vedno priče številnih, na videz majhnih, dejansko pa odločilnih spopadov o tem, kdo bo imel glavno besedo v prihodnjem razvoju družbenoekonomskih odnosov: ali delavski razred ali nosilci tendenc, ki bi želeli zadržati sedanje stanje.

Komunisti morajo najostreje zavrniti nove nesamoupravne težnje

V teh spopadih se izraža konkretna bitka med samoupravnimi silami, ki težijo svojo politično zmago potrditi v praksi, in silami, ki si prizadevajo svoj poraz na najširši družbeni sceni spremeniti v zmago v svojem konkretnem okolju. To ni več dialog o ustavnih načelih, saj danes prisegajo nanje tudi tisti, ki si jih s konkretnimi ukrepi prizadevajo zaobiti, ampak je to boj za oblast.

V tem boju je v mnogih delovnih organizacijah čutili ostro sočudenje med nosilci lastninskih teženj. Ekonomsko razvitejši deli takšnih organizacij si prizadevajo se čimbolj osamosvojiti, bremena svojega preteklega razvoja pa po-

razdeliti na druge. Vse bolj se razgalja tudi lastninska miselnost, ki se kaže v spopadih ob delitvi premoženja, na primer ob tem, kdo bo lastnik tega ali onega delovnega sredstva itd. Sporazum o tem ni sporazum o jutrišnjem lastništvu, marveč sporazum o upravljanju s sredstvi, ki bodo tudi jutri družbena; gre torej za urejanje družbenoekonomskega odnosa, urejanje pravic, pa tudi obveznosti med delavci, organiziranimi v temeljnih organizacijah združenega dela. Zato so še zlasti komunisti dolžni najostreje razgaliti in zavrniti te nove nesamoupravne težnje, ki se pojavljajo v nekaterih strukturah jutrišnjih temeljnih organizacij temeljnega dela. S parolami o nepravilni delitvi proizvodnih sredstev med TOZD, o krivicah pri delitvi preteklih obvez, o nekakšnem odtujenju, čeprav gre le za nujno in ekonomsko upravičeno obvezo združevanja sredstev, s parolami, ki napačno razlagajo solidarnostne prvne skupnih solidarnostnih skladov, s parolami, ki težijo po neupravičenem prelivanju dohodka itd., se skuša vnašati nerazpoloženje med delavce.

Družbena lastnina proiz-

vajalnih sredstev in samoupravljanje sta temelj enakopravnosti vseh delavcev v združenem delu. Poizkusi ohranjanja lastniškega prisažanja in upravljanja z družbenimi sredstvi so nove pojavnosti oblike še neizkoreninjenih teženj, ki bi hotele zavreti razvoj družbenoekonomskih odnosov, onemogočiti razvoj neposrednega samoupravljanja, otopiti družbeno težnjo po enakosti in ohraniti dosežane značilnosti družbenoekonomskih razmerij, le da z novo, to je amandmajsko preobleko.

Delavci nikoli niso bili nasprotni

Pred nami so prve raziskave o ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela in njihovem združevanju, ki smo jih opravili v centralnem komiteju ZKS in ki pričajo, da delavci niso bili nikoli proti združevanju TOZD, če so le bili nepristransko seznanjeni z novimi možnostmi in prednostmi skupnega razvoja in poslovanja. Upi- rajo se temu najpogosteje

posamezniki, ki kot nekakšni zaščitniki volje in interesov delavcev vedno znova izražajo različne namišljene dileme in pomisleke proti združitvam takoj, ko začutijo, da bi lahko ob združitvi izgubili svoj položaj in glavno besedo pri odločanju o družbenih sredstvih. Toliko prej se sicer sklenejo tiste združitve, v katerih se nekdaj podjetja proglašajo za temeljne organizacije združenega dela jutrišnjih podjetij. Vendar te integracije največkrat ne temeljijo na interesih delavcev. To je združevanje podjetniških interesov, interesov tehnokratskih skupin in posameznikov, ki v združevanju vidijo način podaljšanja svojega položaja, ohranjanja hierarhijske v odnosih, skratka način, kako se izogniti uresničevanju bistva delavskih dopolnil. Združevanje in povezovanje, ki ne temelji na volji delavcev organiziranih v TOZD, pa ne more biti samoupravno in tudi ni usklajeno z ustavnimi dopolnili.

Ustanavljanje TOZD in njihovo povezovanje v večje proizvodne celote se pogosto zatika tudi zaradi nasprotovanja delavcev, zaposlenih v dosedanjih upravnih in službah v podjetjih, ki hočejo zadržati svoj prevladujoči položaj. Boje se prevlade delavcev iz neposredne proizvodnje pri odločanju o vprašanjih iz dela in življenja kolektivov. Da ne bo špekulacij na ra-

Generalni direktor I. Atelšek

DANES NAS JE

Tovarišice, tovariši, drugarice, drugovi, sodelavke, sodelavci, spoštovani gostje! Danes, ko proslavljamo 400 let livarne v Muti, 200 let Fecca iz Slovenj Gradca, 50 let Severa iz Subotice, 20 let Elrada iz Gornje Radgone, 19 let Lesne iz Šoštanj in 20 let Gorenja — skupaj 709 let, smo vsi ponosni na ta dan, na sebe in ožjo in širšo samoupravno skupnost, da smo lahko ustvarili to, kar imamo.

Začetki so bili različni. Nekje je kapitalist dajal denar za ustanovitev podjetja, druge se je spontano iz obrtne delavnice razvilo industrijsko podjetje. Tam, kjer so se samoupravljalci združili in začeli v novi socialistični Jugoslaviji delati in ustvarjati — to pa je bil začetek Gorenja.

Najprej smo pričeli z iskanjem sodelavcev, delavcev, inženirjev, tehnikov, z iskanjem novih programov in na koncu smo si postavili skupne cilje vseh zaposlenih v združenem Gorenju.

• NAS DELAVEC ZAVESTNO USTVARJA

V tovarnah Gorenja je vsak zaposlen videl svoj cilj. Poleg zadovoljenja svojih osebnih potreb je zavestno ustvarjal za našo družbeno skupnost, dajal je za boljše pogoje dela in za ustanavljanje novih delovnih mest. In ne nazadnje — naš delavec ni nikoli pozabil tudi na družbeni stan-

dard ter na sodelovanje z ožjo in širšo družbeno skupnostjo.

Ko smo leta 1953 začeli z delom v Gorenju, nas je bilo deset. Danes nas je zopet deset, vendar deset tisoč. Proizvodnja je bila takrat neznatna, njena vrednost je znašala komaj nekaj milijonov dinarjev. Danes pa predvidevamo proizvodnjo v vrednosti 3,5 milijarde dinarjev. Danes razpolagamo z moderno tehnologijo ter živimo in delamo s popolnoma drugimi občutki kot na začetku. Iz ustvarjenih sredstev smo rešili in še rešujemo mnogo problemov zaposlenih.

• ZDRUŽUJEJO NAS USTVARJALNA NAGNENJA

Vedno smo se zavedali, da ni naše življenje osredotočeno samo na 8-urni delavnik v tovarnah, temveč da poteka tudi izven tovarniških ograj, tam kjer človek živi popoldne oziroma v svojem prostem času. Tako smo razširili samoupravo v okviru občine na vse delovne ljudi in še s širšim povezovanjem na vso jugoslovansko skupnost.

Ni slučajno, da se združujemo v okviru vse Jugoslavije, da tu ne poznamo meja. Ni slučajno, da segajo naše vezi izven naše republike Slovenije in tudi naše socialistične republike Jugoslavije. Združujejo nas ustvarjalna nagnjenja, skupni interesi delavcev in končno tudi tehnološke in

tržne vezi v združenem podjetju.

Če se ozremo nazaj, na naše skromne začetke, moramo povedati, da je bila poleg delovne zavzetosti in naporov, poleg neurejenih mest, pogostnega osebnega odrekovanja, vedno med nami prisotna izredna volja, da ustvarimo to, kar imamo. V tej naši kratki življenjski dobi smo doživeli vse stopnje razvoja od obrtniške do masovne industrijske proizvodnje, kot jo imamo danes.

Pri tem so se preobrazili ljudje v prave proletarce, delavce, samoupravljalce. Organiziranost v vseh tovarnah je danes takšna, da odločajo o delu in rezultatih dela vsi zaposleni po tovarnah in takšno samoupravno organiziranost bomo razvijali tudi naprej in jo še poglobljali. V naši skupni družini pa nastaja stalno vse večji interes, da se čim bolj povežemo, da čim več ustvarjamo, da imamo širok, vendar enoten koncept razvoja in vse večjo solidarnost vseh zaposlenih.

Ko govorimo o naših rezultatih, ki niso majhni, saj smo s svojim delom in s svojimi sredstvi ustvarili to, kar imamo, pa moramo poudariti, da je v nas tudi stalno prisotna želja za še večjim ustvarjanjem, za še boljšimi rezultati. Pri tem mislimo na naš celotni napredek, na še boljše medsebojne odnose, da bi še več pripomogli k utrjevanju samoupravnega socializma v Jugoslaviji.

DELA VCEM GORENJA

čun politike Zveze komunistov, moramo ponovno pribiti, da Zveza komunistov ni nikoli, ob tem, ko se je zavzemala za interese delavskega razreda v novi ustavni ureditvi, terjala podrejanje umskega dela fizičnemu. Zveza komunistov je bila vedno in je še vedno za enakopraven položaj vseh delavcev v združenem delu, saj je enakopravnost vseh temeljni cilj samoupravljanja. Da bi dosegli enakopravnost, je treba dosledno ukiniti vse odnose in oblike družbene hierarhične nadrejenosti, kar ni v nobeni zvezi z znanjem in strokovno sposobnostjo pri delu.

Enakopravnost vseh je temeljni cilj samoupravljanja

Kakor vidite, smo že prišli do prvih ocen o uresničevanju ustavnih dopolnil. To nam omogoča, da pri svojem idejnopoličnem delu ne ponavljamo več začetnih napak, da znamo v vsaki ponujeni rešitvi ločevati zrnje od plevele, formalno besedičenje o amandmajih od resnične vsebine sprememb v družbenoekonomskih odnosih, skratka, da znamo v idejnih spopadih ločevati ljudi, ki se zav-

zemaajo za razvoj samoupravljanja od takšnih, ki mu nasprotujejo.

Delež Gorenja - bogata materialna podlaga za razvoj samoupravnih odnosov

Dovolite mi, da na osnovi teh spoznanj in ocen, ki smo jih oblikovali na zadnjih sejah centralnega komiteja ZKS in na četrti seji konference ZKS, poudarim tiste značilnosti vašega delovnega prispevka k gospodarskemu in družbenemu razvoju Slovenije in Jugoslavije, ki so najbolj neposredno povezane s sedanjimi prizadevanji jugoslovanskega delavskega razreda in njegove avantgarde - Zveze komunistov Jugoslavije.

Med prizadevanji, s katerimi ste uspeli ustvariti bogato materialno podlago za razvoj samoupravnih odnosov v vaši organizaciji združenega dela, kakršno izpričujejo podatki o proizvodnih in poslovnih uspehih, o sodelovanju in povezovanju z drugimi gospodarskimi organizacijami, o naraščanju izvoza in še drugimi, kaže omeniti u-

spehe pri stalnem izboljševanju kakovosti vaših izdelkov - dejstvo, da nenehno širite serijsko proizvodnjo in načrtno uvajate ter izpopolnjujete tehnologijo dela, s čimer ste ves čas razvoja povečevali produktivnost dela. Visoka produktivnost dela je zdaj tudi vaša glavna opora pri načrtovanju proizvodnje in poslovne ekspanzije. Še zlasti pomemben je podatek, da proizvajate skupaj s svojimi kooperanti že 90 % vseh izdelkov v Jugoslaviji, hkrati pa nenehno in načrtno povečujete izvoz, ki naj bi leta 1978 znašal že 40 % celotne proizvodnje.

Za vašo nadaljnjo gospodarsko perspektivo je zelo pomembno, da nameravate v strukturi izvoza načrtno povečevati izvoz na tista področja, kjer vaših izdelkov še ene poznajo dovolj, to je v vzhodnoevropske države in dežele v razvoju.

Rezultati vaše uspešne proizvodne in poslovne usmerjenosti se kažejo tudi v stalnem naraščanju življenjske ravni vseh zaposlenih v Gorenju, v skrbi za gradnjo stanovanj za delavce, kakor tudi za gradnjo vzgojno varstvenih ustanov, kulturnih domov, športnih objektov, knjižnice, cest in komunalnih naprav, kar vse ugodno vpliva na delovno vzdušje in počutje delavcev Gorenja in sploh delovnih ljudi Salske doline.

Proslava v Gorenju je bila veličastna.

Dekleta v narodnih nošah so goste sprejele z rdečimi nageljni. Tudi Antonu Boletu in Nestlu Zganku sta jih pripela na prsi.

o 20-letnem razvoju Gorenja

DESET TISOČ

Pred seboj moram omeniti stalno hotenje za še večjo povezanostjo delovnih ljudi v Jugoslaviji, kajti naš interes je, da bi nam povsod šlo dobro. Nismo ljubosumni, če gre nekje še boljše kot pri nas. Zavedati se moramo, da čim boljše bomo delali, tem več bomo imeli mi in tudi naša socialistična skupnost.

• ZDRUŽENA PODJETJA SO USMERJENA V NAPREDEK

Naloge vseh kolektivov združenega podjetja so usmerjene v napredek. Načrti, ki so pred nami, bodo omogočili nadaljnjo ekspanzijo združenega podjetja Gorenje. Delovni načrti, ki so jih sprejeli naši samoupravni organi, kot perspektivo do leta 1978, so več kot optimistični, saj predvidevajo, da se bo proizvodnja v Združenem podjetju Gorenje povečala od sedanjih 3,5 milijarde dinarjev na 12 milijard dinarjev v letu 1978.

To pa pomeni indeks 350. V tem povečanju pa se vidi vsaka tovarna. Tako bomo povečali proizvodnjo v Velenju na 8,6 milijarde dinarjev, v Severju v Subotici preko milijardo dinarjev, v Muti 1 milijardo dinarjev, Elradu 500 milijonov dinarjev, Lesni Soštanju 125 milijonov dinarjev in Fecru 285 milijonov dinarjev.

V tem programu pa se vidi tudi vsak posamezni delavec, kajti v njem je upoštevan osebni in družbeni standard, kar je vodilna

Ivan Atelšek: »Obvezujemo se, da bomo zavzeto soustvarjali samoupravno družbo pod trdnim vodstvom maršala Tita.«

komponenta skozi ves naš razvoj. V tem obstaja 100 odstotna enotnost vseh zaposlenih.

Tudi na izvoz ne pozabljamo. Povečal se bo od današnjih 600 milijonov dinarjev v letu 1973 na 4,5 milijarde din v letu 1978.

Z razširjeno proizvodnjo pa bomo podprli tudi druge družbene interese, ki kažejo na solidarnost našega kolektiva v jugoslovanskem prostoru. Ni naše pravilo, da bi morali ravno v Velenju investirati in proizvajati vse stvari ali morda le v Subotici, Muti, Gornji Radgoni in Slovenj Gradcu - to je lahko kjerkoli. Z našimi novimi programi bomo omogočili vključitev mnogih ljudi v proizvodnjo tudi v drugih predelih Jugoslavije. Takrat predvidevamo, da nas bo skupno v

Gorenju več kot 23.000 delavcev. V okviru kooperacije z nami pa bo proizvajalo še nadaljnjih 40.000 delavcev. Te številke so zelo ohrabrujoče, kažejo pa nam tudi kaj je še potrebno storiti v pogledu še boljše organiziranosti, še večje povezanosti.

Posebno pozornost moramo posvetiti ustavnim dopolnilom. Povezanost delavcev po delavskih amandmajih je pogoj, da bodo delavci neposredno odločali o dohodku, ki ga ustvarjajo, da bodo zavestnejše odločali in imeli do uspehov svojega dela najresnejši odnos. Vemo namreč, da lahko le tako pričakujemo večjo odgovornost pri upravljanju in s tem tudi boljše in kvalitetnejše rezultate dela.

Zato je vsa naša skrb v

bodoče posvečena temu, da se v okviru teh progresivnih idej tako organiziramo, da bo volja in hotenja naših delavcev prišla do polnega izraza, kar je osnovni cilj našega samoupravnega socializma. S tem pa bo tudi naše delo čim bolj učinkovito in odločanje delovnih ljudi prisotno na vsakem mestu.

Tovarišice in tovariši!

Danes, ko se s ponosom spominjamo naše prehojene delovne poti in doseženih rezultatov, pa si moramo vsi skupaj obljubiti, ti drugarica i drug iz Severa, ti tovarišica in tovariš iz Mute, Fecra, Lesne, Elrada in Gorenja, da bomo še naprej s takšno ustvarjalnostjo in delovnim poletom ustvarjali takšno Združeno podjetje Gorenje, ki bo v ponos naše socialistične samoupravne skupnosti.

Vsem se najiskrenejše zahvaljujem za sodelovanje, mnogim za vložen življenjski trud, za njihovo posebno in nadpovprečno angažiranost, ne smemo pa pozabiti tistih, ki jih danes ni več med nami in ki so tudi prispevali k temu, kar imamo.

Ob tem velikem prazniku Gorenja čestitam vsem, ki smo danes tu v Velenju, istočasno pa tudi tistim članom kolektivov Gorenja, ki se tega slavlja niso mogli udeležiti.

Posebej pa se tudi zahvaljujem vsem, ki so v našem delu z nami povezani, trgovcem, kooperantom in tudi našim potrošnikom z željo, da bi nam še naprej zaupali in spremljali naše delo.

Mi pa se obvezujemo, da bomo še naprej zavzeto izpolnjevali naše delovne naloge in soustvarjali samoupravno socialistično družbo pod trdnim vodstvom našega velikega voditelja maršala Tita.

let
velenjskega
Gorenja

Zadnje dni po svetu...

• **BREŽNJEV NA OBIŠKU V BONNU** — Generalni sekretar sovjetske komunistične partije Leonid Brežnjev je bil na petdnevem uradnem obisku v Zvezni republiki Nemčiji. To je bil njegov prvi obisk v tej državi. S kanclerjem Willyjem Brandtom sta se med drugim pogovarjala o dvostranskih in mednarodnih političnih vprašanjih.

• **SIMA NI VEČ VODITELJ STRANKE** — Kongres socialistične stranke Koroške je za novega voditelja organizacije te stranke za Koroško izvolil Leopolda Wagnerja, dosedanjega sekretarja stranke. Hans Sima pa bo še naprej ostal predsednik deželne vlade, in sicer do konca leta 1975, ko bodo na Koroškem nove parlamentarne volitve.

• **V ADIS ABEBI SO SE SEŠLI MINISTRI OAE** — V etiopskem glavnem mestu se je začelo zasedanje ministrov sveta Organizacije afriške enotnosti. Razpravljajo o krizi na Bližnjem vzhodu, pomoči borcem za osvoboditev izpod

kolonializma, v vladi bele manjšine idr.

• **HEATH V PARIZU** — Britanski premier Edward Heath se je med obiskom v Franciji s predsednikom Georgesom Pompidoujem pogovarjal o odnosih med evropskimi državami ter o odnosih med Evropo in ZDA.

• **ZAHTEVALI USTAVITEV PODPIRANJA IZRAELA** — Trideset pisateljev, diplomatov, politikov, univerzitetnih profesorjev in vojaških osebnosti iz evropskih držav je objavilo odprto pismo ameriškemu predsedniku Nixonu. V pismu zahtevajo, da naj neha s svojo politiko na Bližnjem vzhodu delati v prid Izraelu.

• **ZNOVA POGOVORI** — V Parizu sta se spet sešla na krog pogajanj član politbiroja vietnamske delavske partije Le Duc Tho in posebni svetovalec ameriškega predsednika Henry Kissinger. Med pogovori naj bi razčlenila sedanji položaj v Vietnamu, upošteva je mirovni sporazum, sprejet 27. januarja letos.

VLADO BARABAŠ
komentator Radia
Ljubljana

Leto 1973 so mnogi označili kot leto Evrope. Ne zaman! V središču svetovne pozornosti so letos prav evropska vprašanja. Ne gre le za dokončno uveljavljanje Brandtove »vzhodne politike«, ki poleg pomembnega popuščenja napetosti na stari celine prinaša tudi možnosti za dejansko mednarodno uveljavitev obeh nemških držav — Zvezne republike Nemčije in Nemške demokratične republike. Pozornost, namenjena Evropi, je u-

ZUNANJEPOLITIČNI PREGLED

lizmu, rasizmu in neokolonializmu ter drugim odnosom, ki jih je današnji čas že prerasel, pa so zaradi takšnih ali drugačnih interesov — kljub nasprotovanju napredne svetovne javnosti — še vedno navzoči v nekaterih delih sveta.

Potemtakem je vloga Jugoslavije — zelo pomenovljiva rečeno — vsaj dvojna. Po eni strani gre za priprave na alžirsko srečanje neuvrščenih, po drugi pa za priprave na konferenco

liza tudi za Avstralijo in Novo Zelandijo — z voditelji teh držav opravi izčrpno izmenjavo mnenj o najpomembnejših vprašanjih politike neuvrščenosti in seveda o pripravah na konferenco v Alžiru.

Ta vprašanja so bila tudi tematski okvir pogovorov zveznega sekretarja za zunanje zadeve Miloša Minića v Alžiru in s tuzijskim zunanjim ministrom Masmudijem v Beogradu.

Toda to je šele zač-

pripravah na alžirsko srečanje neuvrščenih in, kot je to navada ob vsaki takšni priložnosti, o žgočih problemih sodobnega sveta ter o dvostranskih stikih.

Minićeve obiske daje tudi možnost, da se Jugoslavija podrobneje seznani s sedanjim notranjim razvojem Čila in Peruja, saj prizadevanja za splošni napredek v obeh državah jugoslovanska javnost spremlja z velikimi simpatijami. Obisk pa je bil poleg tega tudi prilika

Diplomatske pobude Jugoslavije

smerjena tudi k širšim procesom, katerih skupni imenovalec naj bi bila konferenca o varnosti in sodelovanju, ki se bo na ravni zunanjih ministrov začela predvidoma konec junija v Helsinkih.

Jugoslavija kot neuvrščena in socialistična evropska država vsakor mora v tem »letu Evrope« odigrati pomembno vlogo, saj je tu poleg pomembnega srečanja v Helsinkih še pomembnejše srečanje v Alžiru, kjer se bodo v začetku septembra zbrali voditelji držav in vlad neuvrščenih. To bo po Beogradu, Kairu in Lusaki že četrti vrhunski sestanek neuvrščenih — torej tistih držav, ki odločno nasprotujejo politiki sile v mednarodnih odnosih, imperia-

o evropski varnosti v Helsinkih.

V pripravah na helsinški sestanek je Jugoslavija že odigrala vidno vlogo. Na tak ali drugačen način so pripravljali konferenco sprejeli številne jugoslovanske pobude, ki naj bi prispevale k zagotovitvi miru in varnosti na stari celine.

Se pomembnejša pa so jugoslovanska prizadevanja v pripravah na alžirsko konferenco neuvrščenih. Tudi tu je jugoslovanska politična in diplomatska dejavnost izredno živahna in razgibana. V tem sklopu velja najprej omeniti »azijsko turnejo« predsednika zvezne vlade Džemala Bijedića, ki je med obiski v Indiji, Sri Lanki, Maleziji, Singapur, Nepalu in Bangladešu — delno pa to ve-

tek »diplomatske ofenzive« Jugoslavije kot ene vodilnih držav iz družine neuvrščenih. Prav te dni je naš zunanji minister Minić spet na pomembnem potovanju, to pot v Latinski Ameriki, ki v zadnjem času dobiva vse večjo vlogo v svetu. O blokadi Kube skoraj ne moremo govoriti več, prizadevanja čilskega voditelja Allendeja in njegova socialistična usmeritev polnijo časopisne stolpce po vsem svetu, v Peruju prav tako beležimo pozitivne spremembe, v Argentini se je znova uveljavil peronizem.

Zvezni sekretar Minić si je v svojo beležnico, že tako prepolno številnih obveznosti, za minule dni zapisal obiska v Čilu in Peruju. Seveda je v Santiagu in Limi tekla beseda zlasti o

za izmenjavo mnenj o razširitvi dvostranskega sodelovanja na vseh področjih, za kar kaže tako Čile kot Peru — in prav tako, seveda, naša država — veliko mednarodno zanimanja in pripravljenosti.

V razmišljanju o politiki neuvrščenosti pa velja odločno poudariti, da samo »ozko« politično delovanje neuvrščenih še zdaleč ne zadošča potrebam narodov teh dežel! Prav tako ali pa še bolj pomembno je njihovo medsebojno sodelovanje tudi na drugih področjih, zlasti v gospodarstvu, kjer so razlike med razvitimi in nerazvitimi najočitnejše in tudi najbolj boleče. Ta vidik pa vsi jugoslovanski predstavniki v meddržavnih pogovorih odločno poudarjajo in upoštevajo!

...in domovini

• **PREDSEDNIK TITO ODPOTOVAL IZ SLOVENIJE** — Po večdnevem bivanju v naši republiki, kjer je bil na oddihu, je predsednik republike Josip Broz Tito z ženo Jovanko v nedeljo odpotoval v Beograd.

• **MINIĆ OBISKAL PERU** — Podpredsednik zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za zunanje zadeve Miloš Minić je po obisku v Čilu odpotoval v Peru. V Santiagu so podpisali konvencijo o znanstveno-tehničnem sodelovanju in o ukinjavi vizumov. V skupnem sporočilu je tudi poudarjeno, da je bila znova potrjena zvestoba neuvrščenosti.

• **DELEGACIJA ZVEZNE SKUPŠČINE KONČALA TURNEJO** — Delegacija zvezne skupščine, ki jo je vodil predsednik Mijalko Todorović, se je po dvajsetdnevem potovanju po državah jugovzhodne Azije in daljnega vzhoda vrnila v Jugoslavijo. Uradno je obiskala Indonezijo, DLR Korejo in Japonsko, potovala pa je tudi skozi Burmo, LR Kitajsko in Sovjetsko zvezo.

• **CARILLO V JUGOSLAVIJI** — Generalni sekretar španske komunistične partije Santiago Carillo se je s sekretarjem izvršnega biroja predsedstva ZKJ Stanetom Dolancem pogovarjal o mednarodni dejavnosti KP Španije in ZKJ

ter o razvoju mednarodnih stikov v Evropi. Carilla je sprejel tudi predsednik Tito.

• **USTANOVITEV TITOVEGA SKLADA** — V Beogradu so podpisali družbeni dogovor o ustanovitvi Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in otrok iz delavskih družin, ki želijo pridobiti visoke in najvišje kvalifikacije.

• **JANKO RUDOLF ZNOVA PREDSEDNIK** — Za novega predsednika ZVB NOV Slovenije so ponovno izvolili Janko Rudolfa. Republiški odbor je izvolil za podpredsednika Bogdana Osolnika, ki je že doslej opravljal to dolžnost in Adolfa Ariglerja. Tudi za sekretarja je bil ponovno izvoljen Franc Vrhovšek.

• **REZA PAHLAVI PRIDE V JUGOSLAVIJO** — Na povabilo predsednika republike Josipa Broza Tita bo pakistanski šah Mohamed Reza Pahlavi prišel na uradni in prijateljski obisk v našo državo. Obisk bo trajal od 29. maja do 2. junija.

• **SEJA KOMISIJE ZVEZNE SKUPŠČINE ZA USTAVNA VPRAŠANJA** — Skupna komisija vseh zborov zvezne skupščine za ustavna vprašanja je v ponedeljek pod predsedstvom Mijalka Todorovića začela obravnavati predlog osnutka novega besedila ustave SFRJ. Uvodoma je o osnutku novega besedila ustave govoril predsednik koordinacijske komisije Edvard Kardelj.

Zvezni odbor za proslavo dneva mladosti je sklenil, da bo šafetno palico letos

Danes bo čestital Titu

predal tovarišu Titu 25-letni visokokvalificirani strojni ključavničar iz Kikinde Milan Ivetić. Tako je mlademu delavcu iz livarne železa pripadla letos velika čast, da danes na stadionu JLA v Beogradu čestita predsedniku Titu za 81. rojstni dan v imenu mladih in vseh prebivalcev Jugoslavije.

Predsednik Zveznega izvršnega sveta je bil na večdnevem uradnem obisku v Nemški demokratični republiki. V uradnih pogovorih, ki jih je imel s predsednikom ministrskega sveta NDR Wilijem Stophom, sta prevladovali dve temi: medsebojni odnosi in aktualna mednarodna vprašanja.

PREDSEDNIK ZMS V VELENJU

Velenje sta v sredo, 23. maja obiskala predsednik republiške konference ZMS Ljubo Jasnič in sekretar Zdenko Mali.

Dopoldne sta se najprej pogovarjala s predstavniki rudniške mladinske organizacije, nato pa je bila na rudniku seja predsedstva zveze mladine in vseh družbeno političnih organizacij tega kolektiva. Ob 10. uri

sta si gosta iz Ljubljane ogledala jamo.

Popoldne pa sta se udeležila seje predsedstva občinske konference zveze mladine ter se seznaila z delovnim programom za prihodnje obdobje.

Več o obisku predstavnikov ZMS bomo poročali v prihodnji številki našega tednika.

V Novem sadu so 11. maja odprli jubilejni štirideseti mednarodni kmetijski sejem, na katerem sodeluje 1400 razstavljalcev iz 31 držav Evrope, Azije, Afrike in Amerike. Ze prve dni so večidel razstavljenih strojev odkupili, zanimanje za majhne traktorje pa je precej večje kot je ponudba.

GIMNAZIJA GOSTITELJICA FIZIKOV IZ VSE DRŽAVE

Pod pokroviteljstvom tovarne Gorenje je bilo
v Velenju 9. zvezno tekmovanje fizikov

VELENJE. 20. maja (vos) — Pod pokroviteljstvom Gorenja ter v organizaciji društva matematikov, fizikov in astronomov — podružnica Celje so se na velenjski gimnaziji pomerili v znanju mladi fiziki iz vse države. Tekmovanja se je udeležilo 48 dijakov srednjih šol iz štirih republik Bosne in Hercegovine, Hrvatske, Srbije in Slovenije.

Mladi tekmovalci so prišli v Velenje že v soboto. Najprej sta jih sprejela ravnatelj gimnazije Bojan Glavač in tajnik društva matematikov, fizikov in astronomov Slovenije Lev Modic. V imenu predsednika občinske skupščine pa je dijake pozdravil načelnik oddelka za občno upravo in družbene službe Drago Tratnik. Orisal je razvoj, ki ga je Velenje doseglo v raz-

meroma kratkem času, zelo podrobno pa jih je seznanil s stanjem šolstva v naši dolini. Po sprejemu so srednješolci odšli na Golte, kjer so prenočili, v nedeljo dopoldne pa je vsakega čakalo pet nalog, ki jih je moral rešiti.

Tekmovanje je potekalo v treh skupinah. V skupini A so morali reševati naloge iz mehanike in kalorije, v B iz elektrike in magneti-

ke v C pa iz optike in atomike. Po štirih urah pisanja se je začelo delo za komisijo za korigiranje ter tekmovalno komisijo, ki sta morali ugotoviti najboljše. Medtem ko sta komisiji pregledovali rezultate, so tekmovalci, sedaj že brez treme, odšli po Velenju. Med drugim so si ogledali tudi muzej na gradu, okrog pol pete ure pa so se vrnili, seveda že zelo nestrpni, da bi slišali rezultate.

V skupini A je bil najboljši Leonardo Golubović,

dijak gimnazije iz Novega Sada, drugo mesto pa si delila Uroš Mikoš 1. gimnazija Ljubljana in Zlatko Penzar, gimnazija Zadar. V skupini B je osvojil prvo mesto Miroslav Jovanović, matematična gimnazija iz Beograda, v skupini C pa je največ točk zbral Gabriel Ilaković, dijak 15. gimnazije v Zagrebu, drugi je bil Branko Petek, gimnazija Milana Zidanišća Mari-bor, tretji pa Ziga Šmit 2. gimnazija Ljubljana.

Vsem tekmovalcem je društvo izročilo knjigo iz zbirke Sigma Relativnost, najboljše pa so dobili denarne nagrade, ki jih je dalo društvo ter praktična spominska darila, ki jih je prispevalo velenjsko Gorenje.

RAZSTAVE V SLOVENJEGRAŠKI GALERIJI

V slovenjegraški galeriji so imeli v letošnjem letu jugoslovansko razstavo umetnosti, februarja pa razstavo knjige slovenskih hiš od baroka do impresionizma.

Za letošnje leto pa imajo še predvideno razstavo poljskega plakata, likovno razstavo »skupina 72«, kjer bo razstavljal tudi Volovšek. Odprta bo 3. junija, razstavljal pa bo deset avtorjev s približno 100 eksponati. Slikar Valter Zaharias iz Redenburga bo prav tako razstavljal junija. Kipar Janez Pirnat pa

bo imel v Slovenj Gradcu razstavo večjega obsega, saj bo na njej razstavljal okoli 60 plastik.

Tako smo vas na kratko obvestili, kakšen program razstav ima galerija v Slovenj Gradcu za letošnje leto.

Direktor Karel Pečko pa je tudi povedal, da želijo galerijo razširiti, vendar pa je tudi tu kot povsod, vprašanje denarja. Letošnje leto se s tem problemom ukvarjajo zelo intenzivno in upajmo, da ga bodo uspeli ugodno rešiti.

Mladinci iz usnjarne bodo delali udarniško

Mladinski aktiv Tovarne usnja Šoštanj je na zadnji seji sprejel delovni program za junij. Pregledali pa so tudi, kako so izpolnili naloge, ki so si jih zadali pretekli mesec. Dogovorili so se, da bodo 8. junija opravili udarniško delovno akcijo. Že na enem

izmed prejšnjih sestankov so namreč mladinci menili, da je v tovarni precej dela za prostovoljne akcije. Tedaj so se tudi dogovorili, da bodo očistili prostor za vegetabilnim obratom. 9. junija pa bodo organizirali ples.

V imenu predsednika občine Velenje je mlade fizike sprejel načelnik Drago Tratnik.

Prof. Stanko Lorger pa je najboljšim čestital.

NAŠA ZNANKA

V naši redni rubriki »Naš znanec« so se nam do sedaj predstavljali samo u-metniki. Zato se nam bo ta teden predstavil novi znanec, oziroma znanica, ki je popolnoma z drugega področja, vendar pa ima veliko opravka z ljudmi. To je dr. Anica Pistotnik, stomatologinja v našem zdravstvenem domu. Dr. Anica Pistotnikova ima za sabo že šestnajst let delovne dobe, od tega dvanajst v Velenju. Čeprav je prišla k nam iz Maribora in je po rodu Gorenjka, se počuti kot prava Velenjčanka. Kdo se pa po dvanajstih letih ne bi?

Ko smo jo vprašali, zakaj se je odločila za poklic stomatologinje in kaj ji pomeni, nam je tudi to povedala z lepimi besedami. V ta poklic jo je vodila pred-

vsem želja, da bi pomagala sočloveku. Pomagati in lajšati bolečino, to je njeno delo in to jo veseli. Verjetno sama občuti večje veselje, ko nekomu olajša bolečino ali pa uspešno vstavi nove zobe, kot pa pacient, ki se mora na tujek šele privaditi in ga sprejeti. Tudi različnim značajem njenih pacientov se hitro prilagodi. Sama pravi:

Dr. ANICA PISTOTNIK

»Ce je pacient agresiven, moram na njega vplivati pomirjujoče. Saj njega muči bolečina in to moram vedeti in razumeti. Edino kar potrebujem pri svojih pacientih je to, da ohranim mirnost in se ne razburjam.«

Poleg svoje redne službe pa dr. Pistotnikova oprav-

lja še drugo delo, ki prav tako zahteva mnogo potrpežljivosti, razumevanja in humanosti do človeka. Tudi tu ima opravka z ljudmi. Je namreč že osmo leto v Velenju predsednica društva Zveze prijateljev mladine.

Funkcijo predsednice, ki so ji ponudili v Zvezi prijateljev mladine je takoj sprejela. In ko smo jo

vprašali zakaj, je odgovorila: »Že kot otrok sem si želela, da bi postala učiteljica, da bi imela otroke, z njimi delala in se veselila. In ker sem se potem odločila za poklic stomatologinje, sem to svojo željo izpolnila v tem društvu, kjer imam opravka z otroki.«

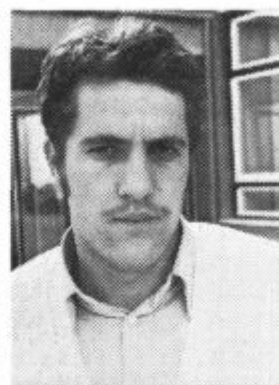
To ji tudi radi verjame-mo. Sicer je mati, toda njena sinova sta že odrasla in tako nima doma več možnosti da bi lahko njima posvetila vso svojo pozornost.

Tudi odrasli jo včasih potrebujejo, to je res, vendar ne toliko kot otrok, ki se že zelo zgodaj srečuje s težavami, ki jim ni dorastel in s težkim socialnim položajem. Na vprašanje, zakaj se tudi drugi njeni kolegi ne posvetijo društvenemu življenju in ga celo zanemarjajo, pa dr. Pistotnikova ni odgovorila naravnost, ampak je svoje kolege celo opravičevala. Res je, da imajo dovolj dela, da se že tu srečujejo in pomagajo ljudem. Potem pa radi popoldan ostanejo s svojimi družinami in se jim posvetijo. Tudi to je res, da splošni zdravniki opravljajo dežurno službo. Vendar pa smo našo sogo-vornico pozabili vprašati, kje potem ona najde prosti čas še za delo v Zvezi prijateljev mladine, saj ni nič manj zavzeta in nima nič več prostega časa kot njeni kolegi.

Toda pustimo to vne-mar. Ta teden smo naše vrstice posvetili samo dr. Anici Pistotnikovi in njenemu delu.

Mladi funkcionarji |o delu

Tokrat smo našo anketo napravili med mladimi funkcionarji, predstavniki mladinskih organizacij in aktivov. Zavedali smo se, da nam predsedniki oziroma sekretarji vsega v tako kratkem pogovoru ne bodo mogli povedati. Svoje glavne probleme in naloge pa nam vendarle lahko kljub temu odkrijejo:

JOZE MASTNAK, predsednik mladinske organizacije na rudniku: Naša mladinska organizacija vklju-

čuje devet aktivov po posameznih temeljnih organizacijah in v samskem domu. V okviru meseca mladosti se udeležujemo športnih srečanj, ki jih prireja občinska konferenca zveze mladine. Organizirali bomo tudi izlete v Plitvice, Postojno in Logarsko dolino. Se zlasti skrbno pa se pripravljamo na naš praznik — dan rudarjev. Na predvečer praznika bomo po okoliških hribih zakurili kresove, sodelovali pa bomo tudi na proslavi. Med najpomembnejšimi našimi nalogami pa so vsekakor prizadevanja za čim bolj aktivno vključevanje mladih v delo organizacije, akcije za izobraževanje za člane konference naše organizacije in sodelovanje pri uresničevanju ustavnih dopolnil v našem kolektivu.

MARJAN SKAZA, predsednik mladinskega aktivna Gaberje: Že tri leta smo najboljše vaški aktiv v občini. Za naše delo smo dobili že 38 diplom in priznanj ter dva pokala. Reči moram, da nam je uspelo razviti zelo tesno sodelovanje z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami in s krajevno skupnostjo. Mislim, da je prav plod takšnega sodelovanja naše uspešno delo. Letos pa smo se znašli pred problemom, ki lahko nekoliko zavre naše delo. Deset najbolj delovnih mladincev je namreč odšlo k vojakom, drugi pa za delo še niso dovolj usposobljeni. Zato je naša sedanja največja naloga pripraviti mlade, ki bodo letos končali osnovno šolo, za samostojno delo, da bodo lahko uspešno nadalje-

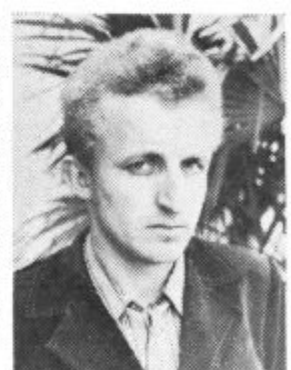
vali tradicijo dobrega aktivna. Prav danes na dan mladosti, bomo sprejeli v aktiv nove mladince.

SONJA ZAVERŠNIK, sekretarka mladinskega aktivna tovarne usnja Šoštanj: V našem podjetju je bilo precej časa delo mladinske organizacije komaj opazno.

Zato so na nedavnem sestanku tovarniške organizacije zveze komunistov sprejeli sklep, da je treba delo mladih oživeti. Tako se mladi sedaj že vključujejo v delo samoupravnih organov, zveze komunistov in sindikalne organizacije. Imamo svojega predstavnika tudi v komisiji za delavski nadzor. V zadnjem času pa si prizadevamo, da bi navezali čim bolj tesne stike z mladinci iz vrhniške industrije usnja ter da bi se čim več mladih seznanilo z delom zveze komunistov in se vključilo v to organizacijo. Med problemi, ki jih imamo pri svojem delu, pa bi omenila dva: precej mladih je iz okoliških krajev, zato se ne morejo vključiti v organizirano delo in drugi, vodje izmen neradi puščajo mladince med delom na sestanku, čeprav so le-ti zelo redki in kratki.

VLADO VIDEMSEK, sekretar občinske konference ZMS Velenje: Danes je še vedno nekaj krajevnih skupnosti in delovnih organizacij, kjer še nimajo mladinskih aktivov. Zato je v naši programski usmeritvi še zlasti dan poudarek na delu mladih v delovnih organizacijah, srednjih in drugih šolah ter v krajevnih skupnostih. Zavedati pa se moramo, da lahko le od dobro organiziranega in izobraženega mladince zahtevamo tvorno vključevanje v delo mladinske organizacije. Zato bomo tudi izobraževanju mladih namenili vso pozornost.

Se precej več so nam povedali mladi predstavniki in sekretarji. Vendar vsega v anketi nismo zapisali. Hoteli smo se seznaniti le s členom v dolgi verigi njihovih pestre dejavnosti. Posamezne člene pa bomo strnili v celoto kdaj drugič.

INA IN NJENE TROJČICE

Bilo je malce sivo in oblačno jutro, ko sem se odpravila po cesti proti jezeru. Nisem šla samo na kratek sprehod v naravo, ki je vabila s svojim zelenjem in cvetjem. Odšla sem z določenim namenom, da obiščem Ino Podržavnik in njene tri male deklice.

Ko sem prišla do hiše, sem bila malo negotova, saj je na vratih bila pritrjena ploščica s priimkom Oštir. No, ko pa sem zaslišala še skozi zaprta vrata otroško brbljanje in jok, se mi je kar zdelo, da sem prišla prav. Pogumno sem pritisnila na zvonec. Vrata so se odprla in pred mano je stala mlada in drobna Ina. Le kdo bi si mislil, da je bilo v tem drobnem, vendar ženskem in privlačnem telesu pred meseci domovanje treh punčk, ki so sedaj stare 7 mesecev.

Inine plave oči so se prijazno smehljale, ko me je povabila naprej. Prišla sem v dnevno sobo, še malo naprej in že sem bila v otroški sobi. V svetli in prostorni sobi so se mi iz treh, po vrsti postavljenih posteljic, smehljala tri mala usteca, očke pa so me zvedavo ogledovale. Tu so ležale seveda po vrstnem redu tako kot so se rodile, Simona, Sabina in Ingrid. Njihovi obrazki so si tako podobni, da jih človek le s

težavo loči. Posebno od »mlajših« dveh, Sabine in Ingrid. Simona je tudi kot »starejša« bolj resna in mirna, ostali dve pa sta pravi razposajenki. Kar nagledati se jih nisem mogla. Še, ko sva z njihovo mamičo Ino sedeli v dnevni sobi in se pogovarjali, se je iz sobe slišalo vriskanje teh razposajenk.

Ina je pripovedovala, jaz pa sem poslušala. Seveda je bila presenečena, ko je rodila tri, saj je bila pripravljena le na enega. Tako je bilo treba zraven kupiti še dve posteljici, še več perila in še in še. »Toda, samo da so zdrave!« To je Ina pomislila takrat, ko je rodila in tako misli in pravi še zdaj. Prav tako kot zdravniki, ki do konca niso vedeli, da bodo trije ali boljše povedano tri, so bili presenečeni Inini starši Anica in Adolf Oštir ter njen mož Ivo, ki je zaposlen na Dunaju. Poslali so mu telegram, pa je mislil, da se šali. Sedaj ima pa tudi on tri svoje nagajivke močno rad.

Najbolj in najlepše je Ina pomagala rudarski šolski

center, kjer je zaposlena kot uslužbenka. Za darilo so ji v bolnico prinesli perilo za punčke v vrednosti približno 200 dinarjev. Kot darilo so ji dali tudi leto dni dopusta, da bi lahko bila vedno zraven svojih malih navihank. Kasneje, ko je bila že doma, pa so ji pripeljali še pralni stroj in tehtnico. Bolj slabo pa se je izkazal zdravstveni dom iz Velenja. Saj ni bilo sestre, ki mora v začetku obvezno priti, tudi dalj časa. To pa bi morali vendarle storiti, saj je za mlado in neizkušeno mamičo že en otrok obremenitev, kaj šele trije. In Ina sama pravi: »Le kaj bi bilo, če bi ne imela mame?«

Od začetka je bilo treba oprati na dan po 150 plen, sedaj ko so večje, jih pride le še okoli 100. Simona, Sabina in Ingrid so prave male požrešnice, saj zelo radi jedo. Toda zdaj, ko so že »velike« jedo že vse, poleg tega pa še dva litra mleka na dan. Od začetka pa so jedle samo humano in to dva paketa na dan. En paket humane pa stane okoli 30 dinarjev. Tako Simona, Sabina in Ingrid »zajejo« okoli 200 dinarjev mesečno. Pa se kljub temu nihče ne huduje. Stara mama jim je za perico in kuharico, Ina-mami pa za otroško nego-

Tako so se tri male Podržavnikove deklice nastavile pred fotoaparatom. Pa še prav lepo jim je uspelo. Čeprav so zdaj le še majhne nagajivke, bo mogoče, ko odrastejo, katera od njih fotomodel. Simona, Sabina in Ingrid se še niso odločile, vendar pa so se kljub temu rade postavile pred fotoaparatom, čeprav sedaj še z mamičino pomočjo.

valko. Na pomoč pa ji pri- skoči tudi oče.

Pravijo tudi, da ne sme- jo vzeti v naročje samo e- ne. Potem sta drugi dve u- žaljeni in že je tu jok. Tu- di kadar gre Ina z njimi na sprehod, mora imeti koga poleg sebe. Sama ne more peljati dveh vozičkov. Ko pa bodo te tri razposajen- ke, ki veselo brcajo v svo- jih posteljicah malo večje, jim bodo doma uredili pe- skovnik, da bodo vedno pred očmi starejših in se bodo lahko same igrale.

Čeprav so malo razvajene, saj imajo vendar doma sta-rega očeta, ki jih ima prav rad, kljub temu ne bo po- sebnih problemov. Njihova stara mama gre v invalid- sko upokožitev in tako bo- do tudi potem, ko bo ma- mica zopet v službi, imele skrbnega varuha. Ina nam- reč službe ne misli pustiti, saj pravi, da jim sedaj pri- de prav vsak dinar.

Ko sem si še enkrat o- gledala te tri nagajivke, ki so vriskale v svojih poste- ljicah, sem opazila, kako so

njihova lička lepo rjava. Rade so na soncu in zra- ku in če je lepo, je treba vsak dan z njimi na spre- hod. Najraje pa imajo, da jih mamica ali kdorkoli drug pelje v gozd.

Toda zdaj še gre, ko pa bodo Simona, Sabina in In- grid shodile, kar ni več da- leč, takrat pa očka, mami- ca, stara mama in stari oče pripravite roke, da boste lovili svoje male tri punč- ke in vse tisto, kar bodo s svojimi malimi rokami dosegle.

Oštirjev oče pestuje svoje tri vnučke Sabino, Simono in Ingrid. No, saj še kar gre, z eno v naročju. Toda tri naenkrat, to pa je že kar malo težko. Vendar njihovem staremu očetu tudi te ni preveč pretežno.

Kar precej začudeno vas gleda s fotografije tale ma- la porednica, kajne? Kako pa tudi ne bi. Tako majhna je še. Na svetu pa se zgodi vsak dan toliko novega. Poleg tega pa je sedaj še v naročju svoje mamiče Ine, kjer ji je prijetno in kjer se počuti varno.

VOJAŠKE ŠOLE NUDIJO VSE

Za učence osmih razredov osnovnih šol bo kmalu konec šolskih skrbí. Vsaj tako ste verjetno nekateri prepričani. Pri tem pa niste niti pomislili, da je pred vami najtežji trenutek odločitve: kakšen poklic si izbrati, katero šolsko pot nadaljevati, da boste pozneje v življenju zado- voljni.

Kar težko se je odločiti v tej ogromni množici mož- nosti izbire poklica. Neka- teri ste sklenili, da boste avtomehaniki, drugi elek- trikarji, rudarji in tako na- prej. Mnogi pa boste odšli na gimnazijo ali kakšno drugo srednjo šolo. Prav

vam smo namenili nasled- nji sestavek. Zakaj? Zato, ker je še čas, da se vpišete v vojaške šole, ali pa za- prosite za štipendije in po- stanete vojaški štipendisti. Učenci osmega razreda o- snovnih šol se lahko prija- vite za natečaj za sprejem

v vojaško srednjo šolo ali pa v vojaške gimnazije. Ti- stim, ki že razmišljajo o vojaškem poklicu, naj po- vemo, da je možno hoditi v gimnazijo tudi v Ljubljani v okviru internata »Franca Rozmana-Staneta«. Šolanje na srednjih vojaških šolah se začne 1. septembra in traja štiri leta, za učence za kvalificirane kuharje v srednje intendantski šoli pa tri leta. Med šolanjem stu- nujejo učenci in gojenci v internatu. Seveda imajo

hrano, obleko, učbenike, skratka vse brezplačno. Po- leg tega jim šola povrne tudi denar za prevoz do do- ma in nazaj v počitnicah ob polletju in po končanem letniku. Ob koncu vsakega meseca pa učenci dobijo še nekaj denarja. Tisti učenci,

šol, prijavijo tudi učenci poklicnih šol. Morajo pa po- lagati sprejemni izpit iz matematike in fizike ali kemije.

Ob koncu pa še zanimiva novica za tiste, ki že obi- skujete kakšno srednjo šo- lo, pa ste se zaradi različ- nih vzrokov odločili, da te šole ne boste nadaljevali. Tudi vi se lahko prijavite za natečaj za nadaljevanje šolanja v vojaški šoli.

Tako dragi učenci in di- jaki. Seznanili smo vas s

Po opravljenih šolskih obveznostih najdejo učenci razvedrilo tudi v obiskovanju oper- nih, dramskih, filmskih in drugih predstavah.

Šolske dolžnosti učencev dopolnjuje zabavno življenje. V klubskih prostorih jim je na voljo TV, radio, časopisi, knjige in drugi pripomočki.

ki se boste prijavili v vo- jaški internat »Franca Roz- mana-Staneta« v Ljubljani, boste obiskovali pouk v ljubljanskih gimnazijah. Po končani gimnaziji nadalju- jete šolanje na vojaški a- kademiji.

Za natečaj za sprejem na vojaške akademije pa se lahko poleg dijakov, ki so končali eno izmed srednjih

pogoji in možnostmi šola- nja na vojaških šolah. Pre- ostane vam le še to, da o njih razmislite in se morda zanje tudi odločite. Če bo- ste hoteli zvedeti še kakšno podrobno oziroma poja- nilo, povprašajte na oddel- ku za narodno obrambo na velenjski občini, kjer se lahko tudi prijavite.

DVAJSET LET VELENJSKEGA CORENJA

Zatem je zbranim delavcem in delavkam spregovoril predsednik CK ZKS France Popit. Najprej je poudaril delež Gorenja pri ustvarjanju novih samoupravnih socialističnih odnosov, opozoril pa je tudi na nekatere aktualne družbenopolitične probleme in na uveljavljanje ustavnih dopolnil. Prvi podatki raziskav, ki so jih naredili v centralnem komiteju, kažejo, da delavci nikoli niso bili proti ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela. Nasprotni so bili le posamezniki, ki so začutili, da bi lahko izgubili svoj položaj. (Govor France Popita objavljamo na 2. strani).

Sledil je izredno pester recital, v katerem je bila prikazana razvojna pot Gorenja in volja kolektiva, da bi čimveč ustvarili v novi socialistični skupnosti. Med drugim je recitator Sandi Krošl povedal tudi tole: »Danes lahko smelo trdimo, da smo doumeli, da je za obstoj potrebno hotenje in vztrajanje. Z voljo in delom smo rasli iz malega podjetja. Toda najpomembnejše je, da nismo zgradili le tovarne, naše roke in naše misli so ustvarile kruh in srečo, dobroto in ljubezen — v nas je zagorel in gori plamen, ki ogreva. V tem delu se krije tista enkrat-

na resnica: Veliko silnega krije svet, a nič ni silno tako kot človek.«

• SPOMINSKA ODLIČJA GORENJA

Na predvečer pred osrednjo proslavo so v restavracijskih prostorih podelili spominske značke Gorenja 80 delavcem združenega podjetja Gorenje za njihovo požrtvovalno in nesebično delo ter za prispevek pri utrjevanju samoupravnih odnosov. Odličja so dobili Aleksander Uzelac, Jenč Sebenji, Luka Katič, Josip Bančič, Milorad Mandarić, Vlastimir Mrdaković, Veco Tonković, Istvan Calbert, Karl Mezeroš, Oto Kerekeš, Josip Markuš, Stevan Žigić, Ante Radičević in Bela Mi-

ladinović iz Severja, Hrabo Strduin, Jože Krajnc, Ivo Draušbaht, Arnold Ceru, Jože Miheu, Jože Smačičnik, Franc Kele in Rudolf Mesner iz Mute, Martin Primožič in Florjan Praznik iz Lesne, Dušan Stropnik, Milan Mavser, Forta Arouz in Franc Pečovnik iz Fecra, Jože Poštrak in Janko Strgar iz Elrada in iz velenjskega Gorenja Vilko Pleterški, Marija Cas, Darinka Šmon, Anton Casl, Danilo Hramec, Marija Kos, Ferdo Atelšek, Franc Brinovec, Anton Zlovše, Ivan Gričar, Ivanka Plešnik, Cilka Sušec, Franc Casl, Jože Kuder, Jože Dolinar, Jožica Krajnc, Janez Miklavčič, Bogomir Travner, Alojz Gošnjak, Franc Zohar, Stane Toporiš, Rudi Leskošek,

Ivan Valand, Ivan Ločičnik, Zdravko Vreš, Ivanka Babič, Jože Kovač, Branko Rakič, Ivan Zilli, Ivan Živko, Miodrag Lukič, Anton Kumer, Lojze Batič, Slavko Geratič, Gregor Svajger, Avgust Jeriha, Peter Krepel, Marica Medved, Lojze Napotnik, Oskar Pistor, Jože Herlah, Ivan Sirše, Štefka Kugonič, Martin Mulej, Olga Pilihi, Anton Glušič, Anka Prpič, Franja Bonač, Jože Kralj, Marjan Dvoršak, Hinko Dermol, Jože Kompan, dr. Alojz Fljavž, Pavla Jelen in Todor Dimitrovič.

Iz osrednje proslave v Gorenju so poslali predsedniku republike Josipu Brozu Titu pozdravno brzojavko, v kateri mu obljublajo, da tudi v bodoče ne bodo klonili pred nobeno oviro.

Na prsih nageljni v barvi zastave delavskega razreda

»Dvajset let smo nesebično delali za tiste, ki so prišli v tovarno pred petimi leti in za tiste, ki so prišli danes oziroma, ki bodo stopili v tovarno jutri. To nam je omogočilo sedanja samoupravna socialistična skupnost. Na sestankih govorimo v vseh naših jezikih. To nas ne moti. Mi nismo obremenjeni z nacionalizmom. Ne poznamo meja,«

je med drugim poudaril Ivan Atelšek.

Sestanka komunistov iz Gorenja so se udeležili tudi predsednik občinske skupščine Velenje Nestl Žgank, politični sekretar komiteja občinske konference zveze komunistov Velenje Franjo Korun, sekretar medobčinskega sveta zveze komunistov Zvez Zahrastrnik, sekretarji zve-

ze komunistov in predstavniki delovnih organizacij iz občine ter sekretarji organizacij združenega podjetja Gorenje. Med gosti pa sta bila tudi predsednik komisije za samoupravne odnose pri CK ZKS Peter Toš in član sekretariata CK ZKS Emil Roje.

V imenu slovenskega centralnega komiteja je nove člane pozdravil Peter Toš: »Mislim, da takšen svečan nagovor ne potrebuje niti mnogo niti velikih besed.

Ne slavimo jubileja, ob katerem bi si čestitali za uspehe na prehojeni poti, ne slavimo nekih drugih delovnih rezultatov, ki bi nas tako razveseljevali, da bi si zavoljo njih morali seči v roke. Toda kljub temu slavimo! Slavimo zaupanje, ki ste si ga pridobili pri svojem delu, v medsebojnih odnosih z drugimi delavci, člani zveze komunistov. Slavimo zaupanje, ki ga vi s svojim vstopom izrekate ZK, vsej njeni revolucionarni poti, pa tudi politiki, ki jo oblikuje in jo je oblikovala nekaj let nazaj. Toda vse to se mi ne zdi pomembno. Pomembnejše je to, da smo se zbrali v večjem številu kot včeraj, na sestanku organizacije ZK, z večjim številom članov; kot tovariši, trdno odločeni, da se organizacijsko povežemo in združimo lotimo dela. Danes, nam mladim ni treba več dokazovati svojega revolucionarnega žara, zavesti in trdnosti prepričanja z juriši na bajonefe in tanke. Toda boj za svobodo in enakopravnost še vedno ostane. Naš juriš danes so ustavna dopolnila. Naš sovražnik je stara mezdna miselnost in vse tisto in tisti, ki jo želijo ohranjevati. Boj za svobodo zato ni več boj za pravico slovenske besede, državljanske pravice in slovensko državnost, marveč boj za svobodo dela, za neposredno samoupravno demokracijo. Skratka, boj za enakopravnost vseh, ki jo ZK kot avantgarda delavskega razreda teži doseči po poti samoupravne organiziranosti delavcev v združenem delu in družbi.

To so velike naloge. Stevilne še niti spoznali nismo. Dojeli jih bomo šele jutri, ko bodo te, ki si jih zastavljamo danes, za nami. To je neprestan spopad z vsemi tistimi silami in skupinami in posamezniki, ki so za samoupravljanje le dotlej, dekler so odnosi nerazviti, njihov osebni ali skupinski vpliv in položaj pa prevladujoč in ki ob novih naporih za razvoj samoupravnih odnosov, ob dejanskem resničnem spreminjanju položaja delavca, takim hotenjem nasprotujejo s trditvami, da delavec ne želi upravljati ali da ne zna in ne more upravljati. To je tudi stalen spopad s podedovanimi navadami v medsebojnih odnosih pri delu in upravljanju. Spopad z odnosi nadrejenosti in podrejenosti v teku delovnega procesa, v katerem se delavec še ne podreja samoupravno dogovorjenemu delovnemu programu oziroma delu tega programa, ki ga izvršuje na svojem delovnem mestu, marveč še vedno svojemu predpostavljenu.

Ta stisk rok, ki smo ga naredili danes, je slovesnost. Skromna, toda pomembna prisega med tovariši, da se bomo složno bojevali za razvoj samoupravljanja, za pravičnost in enakopravnost, ki jo lahko izrazi in doseže le delavski razred sam kot nosilec oblasti.

Ob koncu je vsem, ki so bili sprejeti v zvezo komunistov, iskreno čestital in jim zaželel veliko uspehov v nadaljnjem revolucionarnem boju.

Komunisti Gorenja so s sestanka poslali tudi pismo tovarišu Titu. V njem se obvezujejo, da bodo dosledno spoštovali statut zveze komunistov in se aktivno ter trajno zavzemali za uresničevanje njegovega programa. V pismu tudi izražajo željo vseh komunistov in delovnih ljudi Gorenja, da bi predsednik Tito še naprej ostal na čelu zveze komunistov Jugoslavije.

ŠOŠTANJSKI ROKOMETAŠI ŽE PRVAKI

Tri kola pred koncem prvenstva slovenske rokometne lige si je Šoštanj že zagotovil naslov prvaka. V derby srečanju s Slovenj Gradcem so rokometišči osvojili obe točki in zmagali z rezultatom 17:14 (10:5).

Več kot 1000 gledalcev je spremljalo zanimiv obračun med Šoštanjem in Slovenj Gradcem. Domačini so morali za popoln uspeh v letošnjem prvenstvu doseči zmago. Zato so že v prvih minutah igre poveli s 5:1 in z dobro obrambo onemogočili napade Slovenjgradčanov, predvsem odličnega strelca Porja. Do odmora so dosegli rezultat 10:5.

Tudi v nadaljevanju so Šoštanjani bili uspešnejši v napadih in dosegli 8 golov prednosti (16:8). Ko je igrišče zapustil Stefan Kac so gostje prevzeli pobudo in dosegli kar 6 zadetkov, medtem ko so domačini dosegli le en gol. Kljub temu je prednost Šoštanjčanov bila dovolj velika, da so zmagali s 17:14.

Za Šoštanj so igrali: Hudorin, Slatinsk, Stefan Kac 3, Požun 7, Klemenčič 1, R. Kac 1, Kompan 1, Javornik, Kočev, Vačovnik 3, Stvarnik 1.

Za Slovenj Gradec: Jurjek, Gabrijelčič, Firšek, Belš 2, Pori 3, Krevh 3, Potušek, Vrčkovnik, Oček 6, Stamberger.

Ostale tekme: Ajdovščina : Radeče 14:13 (7:5), Polet : Radgona 22:19 (10:3), Ribnica : Piran 15:10 (11:3), Izola : Tržič 15:16 (7:9), Brežice : Rudar 25:18 (13:7).

Lestvica:

1. Šoštanj	19	16	1	2	348:291	33
2. Ribnica	19	13	1	5	346:304	27
3. Slov. G.	19	12	1	6	340:298	25
4. Rudar	19	12	1	6	283:258	25
5. Tržič	19	10	2	7	293:275	22
6. Piran	19	8	3	8	231:236	19
7. Ajdov.	19	7	1	11	289:323	15
8. Polet	19	7	0	12	326:351	14
9. Radeče	19	5	3	11	295:302	13
10. Radgona	69	6	1	12	351:378	13
11. Izola	19	5	1	13	264:303	11
12. Brežice	19	5	1	13	303:350	11

PRVA ZMAGA ELEKTRE

Košarkarji Šoštanske Elektre, ki letos ponovno nastopa v republiški B ligi, so po treh porazih dosegli prvo zmago.

V Ljubljani so premagali košarkarje Savskega naselja z rezultatom 78:54 (43:30). Največ košev za Elektro so dosegli: Kristan 13, Petek 14, Polovšak 24, Koren 9.

V soboto, 26. 5. igrajo v Šoštanju proti Zarji, tekma bo ob 18. uri.

Ljubljanska banka

Podružnica VELENJE

razglašala
prosta delovna mesta

4 pripravnikov
s srednješolsko izobrazbo

OD po pravilniku.
Stanovanj ni na razpolago.
Prošnje je treba dostaviti v tajništvo banke.
Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

France Popit na proslavi v Gorenju z velenjskim županom Nestlom Žgankom in generalnim direktorjem Ivanom Atelškom.

Sedem tisoč Gorenjčanov je spremljalo izredno veličasten kulturni spored.

TRAGEDIJA V TRAGIČNI HIŠI

V PARIŽLJAH: UBOJ IZ MALOMARNOSTI?

Prejšnji teden so priprli Marijo Lešer, 22, iz Pariželj, mater štirih otrok, ki je osumljena, da je zadušila najmlajšo hčerko, komaj trimesečno Leono.

»Nič čudnega ni, da se je kaj takega pripetilo, če ne gre še za kaj hujšega,« vedo povedati vaščani v Parižljah pri Polzeli. Sredi preteklega tedna so namreč po nalogu preiskovalnega sodnika priprli Marijo Lešer, 22, iz Pariželj št. 3, ki jo sumijo, da je v začetku maja zadušila svojo trimesečno hčerko Leono.

Tistega jutra se je dekletce močno jokalo in mlada mati ji je z roko pokrila nos in usta, zatem pa jo je še zadelala z oedejo. »Roko sem držala na punčki kake dve minuti,« je povedala v preiskavi. »Tudi potem, ko sem jo do oči pokrila z oedejo, je punčka še jokala. Ko sem čez nekaj ur spet prišla v spalnico, je bila Leonica mrtva v košarici. Šla sem na vrt in poklicala očima Ivana Culka. Ko je ta videl, da hčerka ne diha, mi je naročil, naj takoj pokličem zdravnika. Zdravnik je kmalu prišel, vendar ni mogel ničesar več storiti.«

O nenavadni družini Culk v Parižljah vedo povedati sosedi veliko. Same slabe stvari. Očim Ivan Culk ima, kot sam pravi, s svojo pastorko — nezakonsko hčerko njegove žene Frančiške — kar štiri otroke. Več kot tri leta je imel odnose z obema ženskama. Žena je šele lani odšla iz hiše in dosegla ločitev. »Kadar pride milčnik v Parižlje, pride k Culku,« povedo sosedi. Vaščani pa tako Marijo kot Culka zamerijo, da slabo obdelujeta dobro posestvo (okoli 8 ha obdelovalne zemlje in 8 ha gozdov). Marija prejema celo

socialno podporo. Na žalski milici pa so nam povedali, da je Culk star znanec organov varnosti in sodišč. »Obravnavali smo ga že zaradi goljufije, zaradi pretepa, napada na miličnika, sodnika, tožilca...«

O razmerah pri Culkovih so dobro seznanjeni tudi na socialni službi v občini Zalec.

»Mariji Lešer smo za njene otroke odobrili 300 dinarjev mesečne pomoči. Ker so nas sosedi opozorili, da denar porabi Culk, smo ga začeli nakazovati trgovini v Polzeli, kjer lahko za otroke kupujejo le hrano. Za nezdrave odnose v družini seveda vemo, vendar smo nemočni. Obe ženski

Zdaj, ko je njihova mati v priporu, nam je to začasno tudi dovolila. Razmišljali smo tudi, da bi Culku in Lešerjevi odvzeli roditeljske pravice.«

V Parižljah številka tri se je tragični dogodek pripetel tudi že v letu 1970. Takrat je slamožnica odrezala glavo Culkovemu sinu Igorju 5, polbratu Marije Lešer. Sodišče je Marijo, ki je tedaj rezala koruznico, zaradi malomarnosti in premajhne skrbi za varnost malega Igorja, pogojno obsodilo. Culk pa je bil obsodjen na zaporno kazen, ker je po tragičnem dogodku pretepel svojo pastorko.

Te dni skrbi za otroke Culk sam. Petček, 4, Ksenija, 2,5 in 18-mesečni Bojan imajo v njem mater in očeta.

Na sliki: Marijini otroci — kakšna bo njihova usoda?

sta bili polnoletni in sta pristali na takšno življenje.

Kaj pa otroci? »Sodimo, da bi jih morali dati v rejniško družino.

»Marija sicer pravi, da Leonica ni bila moja hči, vendar vem, da sem jaz njen oče. Z Marijo sva se nameravala poročiti.«

O tragičnem dogodku

ko je za vedno umolknil jok male Leone, pa je Culk povedal:

»Prepričan sem, da gre za nesrečo. Ne morem verjeti, da bi ji kaj hudega storila Marija. Preveč dobra mati je in preveč poštena.«

Marija Lešer je zdaj v priporu. Ni videti posebej prizadeta. Pravi, da ji je celo dolgač. Bere časopise in sprašuje, kdaj jo bodo izpustili.

»Vse moje življenje je nesrečno. Tudi službe nisem mogla najti. Da bi odšla od Culka, nisem imela moči. Rada ga imam, hkrati pa se ga tudi bojim. Pogovarjala sva se, da bi se poročila. Čeprav je 30 let starejši bi ga vzela; otroci bi vsaj imeli očeta. Dva otroke sicer nista njegova. Leonica je bila od fanta iz bližnje vasi, s katerim sem se hotela poročiti.«

Preiskava o tragičnem dogodku v Parižljah se nadaljuje. Doslej so nesporno ugotovili, da je punčka umrla zaradi zadušitve, ki jo je povzročila tuja sila. Precej težko pa bo določiti natančni čas smrti, saj je bilo trupelce ob obdukciji že močno načeto.

V hiši številka 3 v Parižljah, kjer nimajo električnega toka (odklopili so jim ga novembra lani, ker ga niso plačevali), na lepem posestvu, kjer so hlevi prazni, živijo zdaj Culk in trije otroci. Otroke bodo dali v rejo. Culk pa bo ostal sam. Tujec v hiši in na posestvu, ki sta last njegove žene Frančiške in njenega sina iz prvega zakona...

Kaj bo z Marijo, bo odločilo sodišče.

Že letos urejeno smučišče v Šaleku

Na eni izmed sej komisije za množično smučanje v velenjski občini so ugotovili, da v Šaleški dolini zelo zaostajamo za sosednjimi

glede graditve objektov zimskega športa-žičnic. Se zlasti zato, ker smučanje postaja danes, poleg tekmovalnega, vse bolj rekreacijski šport. Če pa hočemo, da bo ta za krepitev človeškega telesa zelo koristna oblika rekreacije res množična, ni dovolj, da imamo zimsko športna središča le v višjih in oddaljenih hribovih (Golte, Pohorje, Kranjska gora itd.), ampak bi jih morali zgraditi tudi ob neposredni bližini mest. S tem bi omogočili, da bi si tudi delavec, ki nima avtomobila, niti dovolj denarja, lahko privoščil po službi urico ali dve poceni smučanja. Prav gotovo pa bi »rekreacijsko smučišče« ob robu mesta zelo razveselilo šolarje, ki ob zimskih počitnicah ne vedo, kam? ... pa tudi šole, saj bi se s tem šola v naravi še bolj približala svojemu pravemu namenu.

Zaradi tega so v Velenju ustanovili odbor za zgraditev smučarske vlečnice. Želja odbora je, da bi do praznika republike 29. novembra postavil smučarsko vlečnico na najbolj primeren kraju v bližini mesta. Prav pri izboru kraja pa se je sprva zataknilo. Nekateri v naši dolini so bili namreč mnenja, da vlečnica ob robu mesta ne bi opravičevala svojega obstoja glede na to, da so v nižini zime pogosto mile, brez snega. Vendar so člani odbora tudi to sprevideli. Sklenili so, da bodo verjetno že prihodnje leto nabavili top za delanje sne-

ga. Za letos pa so se že dogovorili, da si ga bodo sposodili od Slovenjgradčanov. Seveda, če bo potrebno.

Tako bo Velenje vendarle dobilo svoje smučarsko rekreacijsko središče, na severnem pobočju za Šaleškim gradom. Projekt predvideva, da bo vlečnica dolga 350 metrov, na uro pa bo lahko »prepeljala« 800 ljudi. Uredili bodo dve progi — rekreacijsko in tekmovalno. Prva bo tudi osvetljena. Celotno smučarsko središče bi veljalo 700 tisoč dinarjev. Občina je iz proračuna za negospodarske investicije že prispevala 200 dinarjev. Pričakujejo pomoč tudi od delovnih organizacij, kot tudi od drugih v občini.

Ob tem je treba poudariti, da je Gorenje prvo podjetje, ki je podprlo to akcijo. Izvršni odbor sindikata je namreč na eni izmed svojih sej sprejel sklep, da podpira zgraditev smučarskega središča in predlagal delavskemu svetu naj odobri naložbo v višini 280 tisoč dinarjev. S tem denarjem bi kupili vlečnico.

Odbor pričakuje, da bo tudi v drugih delovnih organizacijah, pri posameznikih in tudi pri zasebnikih naletel na podobno razumevanje. Zato so prepričani, da bo že naslednjo zimo veliko več občanov na smučeh kot pa jih je bilo doslej.

Ta žičnica, ko bo zgrajena pa ne bo edina v naši dolini. Predvideno je, da bodo tudi Šoštanjčani in Smarčani dobili svojo žičnico.

POGOVOR O TELESNI KULTURI

Predsednik Skupščine občine Velenje Nestl Žgank je sprejel predstavnike temeljne telesnokulturne skupnosti naše občine Rudija Bajca (predsednik skupščine TTKS), Albina Amona (predsednik izvrš-

nega odbora TTKS), Vero Zupančičevo (tajnica TTKS) in Jožeta Melanška (poslanca prosvetnokulturnega zbora republiške skupščine).

Pogovarjali so se o problemih telesne kulture v

občini. Še zlasti podrobno so spregovorili o težah SZDL o telesni kulturi. Predsednik občine se je predvsem zanimal za program telesnovzgojnih delavcev v letošnjem letu. Poudarili so, da pomeni leto 1973 za telesno kulturno skupnost obdobje utrjevanja organizacije, ureditve TRIM steze v Velenju in Šoštanju, obenem pa priprave za samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje na področju financiranja telesne kulture v prihodnjih letih. Vsi so bili enotnega mnenja, da mora postati telesna kultura del vsakega posameznika, njegovo vsakodnevno opravilo, potreba in rekreacija. Zato so predlagali, naj bi samo-

upravno sporazumevanje našlo skupen pristop, da bi sklepali sporazume za vse družbene dejavnosti od šolstva, otroškega varstva, kulture, socialnega zavarovanja in do telesne kulture. Prav tako pa bodo morali večjo vlogo odigrati v tej akciji sindikati in socialistična zveza. Predsednik Nestl Žgank je v zvezi z uspehi naših športnikov dejal, da moramo še naprej posvečati vso skrb šolskim športnim društvom in športnim društvom v delovnih kolektivih, kjer se naj goji množična telesna kultura. V teh društvih je treba razvijati samoupravljanje in tako vzgajati ljudi za politično delo.

Te dni bosta o stanju in nalogah telesne kulture v velenjski občini razpravljala izvršna odbora TTKS in temeljne izobraževalne skupnosti Velenje.

Planinski vodnik izpod peresa prof. Ficka

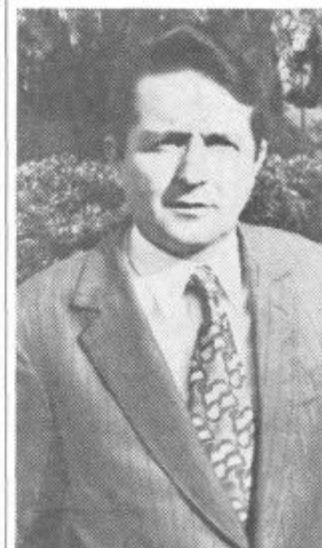
Letos, ob 80-letnici Planinske zveze Slovenije, smo Slovenci po skoraj sedmih desetletjih ponovno dobili planinski vodnik za KAMNJSKE IN SAVINJSKE ALPE. S tem smo za-

polnili občutno vrzel v tovrstni literaturi, saj je leta 1904 izdan Kocbekov vodnik Savinjske planine, po eni strani že zdavnaj pošel, po drugi pa ga je prerastel čas.

Avtor sedanjega vodnika, ki vsebuje 350 strani, 16 fotografij in 11 zemljevidov je PETER FICKO, dipl. prof. iz Velenja.

Navedeno gorstvo obravnava v celoti, od Tržiča, Kranja na zahodu do Vranskega, Šoštanja in Crne na Koroškem na vzhodu. Vključenih je 533 opisov pokrajinskih značilnosti, dolin, naselij, koč, dostopov, prehodov in vzponov na vrhove; kar je zahtevalo štiri leta vztrajnega dela.

Vodnik Kamniške in Savinjske Alpe nedvomno predstavlja nov duhovni prispevek Šaleške doline celotni Sloveniji.

Nnama
TRGOVSKO PODJETJE
LJUBLJANA

Tomšičeva 2

objavlja prosta delovna mesta

ZA VELEBLAGOVNICO V VELENJU

1. NAMESTNIK ODDELKOVODJE — za športne rekvizite
2. NAMESTNIK ODDELKOVODJE — za pohištvo
3. NATAKAR-ICA
4. SKLADIČNI DELAVEC

POGOJI:

- pod 1 in 2 — trgovski poslovodja ali prodajalec in 3-letna praksa
- pod 3 — natakari in 1 leto prakse
- pod 4 — najmanj 6 razredov osnovne šole

Poskusno delo 1 mesec. Delo za nedoločen čas. Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izobrazbi in praksi sprejema kadrovsko-socialna služba podejstva, Ljubljana, Tomšičeva 2, 8 dni po objavi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega, nepozabnega moža, očeta, deda, brata, tasta, svaka in strica

STANKA PERGOVNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga spremljali na zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter nam izrazili sožalje. Zahvaljujemo se tudi zdravnikom in bolnišničnemu osebju bolnice Slovenj Gradec in Topolišice, ki so mu lajšali težke zadnje ure.

Posebna zahvala gasilskemu društvu Topolišica, godbi na pihala tovarne usnja, pevskemu zboru in govornikom Zvonetu Vidicu, Ivanu Hodniku, Milošu Volku in župniku Alojzu Božanku.

Zaljubljeni: žena Marija, hčerke Marjana in Vida z družinama, sin Herman, sestra Marica z družino in drugo sorodstvo.